Yargıtay 9. HD E.2026/1149 K.2026/6511 (02.07.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2026/1149 E. , 2026/6511 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 30. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2021/1924 E., 2025/1538 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul 14. İş Mahkemesi

SAYISI : 2019/606 E., 2021/355 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik. süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda gereği düşünüldü:

Miktar veya değeri temyiz kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 362. maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanun'un 366. maddesi atfıyla aynı Kanun'un 352/1-(b) hükmü uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Dairemiz uygulamasına göre birleşen davalarda talepler tamamen farklı ise davaların kesinlik hususu ayrı ayrı ve kendi dava tarihine göre belirlenir. Dosya içeriğine göre birleşen davada davalı aleyhine hükmedilen ve temyize konu edilen toplam miktar 8.697,00 TL olup bu miktarın, 04.06.2025 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7550 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 20. maddesi ile değiştirilen 6100 sayılı Kanun'un ek madde 1/2 hükmü uyarınca birleşen dava tarihi itibarıyla kesinlik sınırı olan 78.630,00 TL'nin altında kaldığı anlaşılmakla; davalı vekilinin temyiz dilekçesinin birleşen dava yönünden miktardan reddine karar vermek gerekmiştir.

Davalı vekilinin asıl dava yönünden gerekli şartları taşıdığı anlaşılan temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildi.

Davalı vekilince temyiz incelemesinin duruşmalı olarak yapılmasının istenilmesi üzerine, işin duruşmaya tâbi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 30.06.2026 Salı günü tayin edilerek taraflara tebligat gönderilmiştir.

Duruşma günü davalı vekili Avukat .... ile davacı vekili Avukat ... duruşmaya geldiler.

Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verildi.

Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

1. Davacı vekili asıl dava dilekçesinde; müvekkilinin iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından haksız olarak feshedildiğini, feshin geçersizliğine ve davacının işe iadesine dair açılan davanın kesinleşmesine ve davacının kesinleşen karar gereği yapmış olduğu başvuruya rağmen davalı işveren tarafından işe başlatılmadığını, davacının son olarak brüt 18.233,77 TL ücret aldığını ileri sürerek kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, iş güvencesi tazminatı, boşta geçen süre ücreti ve diğer haklar alacağı ile yıllık ücretli izin alacağının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

2. Davacı vekili birleşen dava dilekçesinde; işverence işe çağrıldığı 19.6.2019 tarihinden davacının işe davetin samimi olmadığını belirttiği 02.07.2019 olan ihtarname tarihine kadar ödenmeyen ücret alacağının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının iyiniyetli ve samimi olarak işe davet edildiğini, gerekli koşulların da sağlandığını ancak davacının işe başlama niyetinin bulunmadığını, davacının işten ayrıldığı tarihte net ücretinin 12.000,00 TL olduğunu, Şirkette yapılan ücret zammı gözönüne alınarak ücretinin 12.700,00 TL olarak güncellendiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının yasal süresi içerisinde işe iade talebiyle başvuruda bulunduğu ancak davalı işverenin işe başlatma davetinde samimi olmadığı, davacının işe başlatılmayacağının kesinleşmesi nedeniyle 18.01.2011-03.05.2016 tarihleri arasındaki çalışmasına 4 aylık boşta geçen süre eklendiğinde hizmet süresinin 5 yıl 7 ay 15 gün olduğu, davalı işveren tarafından işe başlatmama tarihinde emsal işçilere ait bordro dosyaya sunulmadığından asgari ücrete oranlama yapılarak işe başlatmama tarihinde davacının ücretinin net 18.637,81 TL olduğunun kabul edildiği gerekçesiyle asıl ve birleşen davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; İlk Derece Mahkemesinin vakıa ve hukuki değerlendirmesinde usul ve esas yönünden yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1.Davalı vekili asıl davaya yönelik temyiz dilekçesinde;

a. Davacının işe iade talebinin samimi olmadığını, çalışma saatlerine uymadığını,

b. Kıdem ve ihbar tazminatı ilk fesih tarihinde ödendiğinden davacının alacak hakkı olmadığını,

c. Davacının güncel ücretinin hatalı belirlendiğini,

d. Davacı tanıkları davacı ile menfaat birliği içinde olduğundan tanık beyanlarına itibar edilemeyeceğini ileri sürmüştür.

2. Davalı vekilinin, birleşen davaya yönelik temyiz talebinin miktardan reddine karar verildiğinden, temyiz sebeplerine yer verilmemiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, ücret miktarı, kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, iş güvencesi tazminatı, boşta geçen süre ücreti ve diğer haklar alacağı ile yıllık ücretli izin alacağının ispat ve hesaplanması noktalarındadır.

1. Ücret miktarının ispat yükü davacıda olduğundan, işe başlatmama suretiyle fesih tarihindeki ücretin ispat yükü de davacıya aittir. İşçinin başlatmama suretiyle fesih tarihindeki ücretinin belirlenmesinde, davacı ile aynı işyerinde çalışmakta olan emsal işçi ücreti dikkate alınır. İspat yükünün dağılımına göre, davacının kendisine emsal olabilecek

işçiyi veya işçileri bildirmesi gerekir. Emsal işçinin belirlenmesinde ilk şart, bu işçinin hem geçersiz sayılan (ilk) fesih tarihinde hem de başlatmama suretiyle fesih tarihinde aynı işyerinde çalışmakta olmasıdır. Bu özelliği taşıyan işçinin varlığı hâlinde ise, emsal işçinin davacı ile eşdeğer görevde çalışıp çalışmadığı, kıdeminin davacının kıdemi ile aynı veya kıdemine yakın olup olmadığı gibi kriterler yönünden araştırma yapılmalı, bu araştırmanın sonucuna göre o işçinin emsal işçi olarak kabul edilip edilemeyeceği belirlenmelidir. Emsal işçi ücretinin belirlenememesi yahut emsal işçinin bulunmaması, bir diğer ifade ile işçinin ispat yükünü yerine getirmemesi durumunda ise geçersiz sayılan fesih tarihinden davacının işe başlatılmadığı tarihe kadar geçen süre zarfında, davalı işverenin çalışanlarına uyguladığı genel ücret artış oranı tespit edilmeli ve bu oran davacının geçersiz sayılan fesih tarihindeki ücretine uygulanmak suretiyle işe başlatılmadığı tarihte alabileceği ücret belirlenmelidir. Bu şekilde genel ücret artışı oranının da bulunmaması hâlinde işçinin işe başlatmama suretiyle fesih tarihindeki ücretinin, geçersiz fesih tarihindeki ücretten daha fazla olduğu yönündeki iddiasını ispat edemediği kabul edilmelidir. Bununla birlikte somut olay değerlendirildiğinde; davacı tarafından işe başlatmama suretiyle fesih tarihindeki ücretinin belirlenmesi için kendisine emsal olabilecek işçiler bildirilmiş olmasına ve Mahkemece bu işçilerin ücret bordrolarının sunulması için davalı tarafa süre verilmesine rağmen ücret bordrolarının değerlendirmeye esas olmak üzere davalı işveren tarafından dosyaya sunulmadığı anlaşılmakla, işe başlatmama suretiyle fesih tarihindeki ücretin asgari ücrete oranlanma suretiyle tespit edilmesi bozma sebebi yapılmamıştır.

2. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere ve yukarıda yapılan açıklamaya göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

3. 4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 21/5 hükmünde işçinin işe başlatılması hâlinde varsa peşin ödenen ihbar ve kıdem tazminatının işçiye yapılması gereken ödemelerden mahsup edileceği belirtildikten sonra devamında "İşe başlatılmayan işçiye bildirim süresi verilmemiş veya bildirim süresine ait ücret peşin ödenmemişse, bu sürelere ait ücret tutarı ayrıca ödenir." hükmüne yer verilmiştir. Buna göre işçiye geçersiz sayılan fesih bildirimi ile bildirim süresi verilmemiş veya bildirim süresine ait ücret peşin ödenmemişse ihbar tazminatının ödenmesi gerekecektir. Bir başka anlatımla, ihbar öneli usulüne uygun şekilde verilmiş veya önele ait ücret peşin ve eksiksiz ödenmiş ise ihbar tazminatının ödenmesi gerekmeyecektir.

Davacı taraf dava dilekçesinde belirlenecek son ücrete göre ödenmesi gereken ihbar tazminatının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir. Geçersiz sayılan fesih tarihindeki koşullara göre davacıya net 24.308,37 TL ihbar tazminatı ödemesi yapıldığı ve davacı vekili tarafından söz konusu ödeme mahsup edilerek ihbar tazminatı talebinin artırıldığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla davacıya 4857 sayılı Kanun'un 17. maddesinde belirtilen şekilde usulüne uygun olarak ihbar süresine ait ücretin fesih sırasında peşin olarak ödendiği anlaşıldığından, dava konusu ihbar tazminatı talebinin reddine hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde kabulü hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

A. Birleşen Dava Yönünden

Davalı vekilinin birleşen davada temyiz isteminin miktardan REDDİNE,

B. Asıl Dava Yönünden

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Davalı yararına takdir edilen 40.000,00 TL duruşma vekâlet ücretinin davacı tarafa yükletilmesine,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, 02.07.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.